

రాజ్యమేలంజు...

పమిడిధుంటం సుబ్బమల్లం

... పాపం ప్రయోగం పొరాదు కుని చస్తేగాని ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం ఏర్పడదు. అది మోసంద్వారా గావచ్చు, ముక్తి పల్లెనూ గావచ్చు; పౌరుషం, ధీరత్వం పల్లెనూ గావచ్చు. ప్రాచీన రాజ్యాల మధ్య చిన్న తమాషా అయిన మోసం, యుక్తిగా చేసే యుద్ధం గురించి చెప్పినా రాందానూ? అయితే ఇందులో సర్వసంగ పరిత్యాగి అని పేరుగల బద్ధుని ఊలత, తలత్రయండా మనకు జైటపకు తుంది సుమా!" అని హెచ్చరించాడు గోపాలచక్రవర్తి. అతను తెలుగు, సంస్కృత భాషల్లో వండితుడు. కొంత కాలం కాశీలో చదివాడు, అతని వివరణల్లో కొంత చాదస్తం ఉనిపిస్తుంది గానీ, అతన్ని మూత్రం ఆప్రాంతంలో రిఫరెన్స్ గా వాడుకుంటారు అది ఒకటిన్నీ గ్రామం గానీ చారిత్రిక పుస్తకాలూ, సదాశత విషయాలూ, రాజకీయాలూ, లోకాని రామాయణం ఇష్టమున్న రైతాంగం అంతా అక్కడ జేరుతారు.

"ఇది బోధ సాంప్రదాయక కథ"

"సాపి! ఇప్పుడు ఆళ్ళనిగూడ 'హాక్' వరుకు... లిస్టు కిందేకొంటగా" అడిగాడు రాందాసు.

"వాళ్ళనే పమిటి అందరినీ ఆ లిస్టుల్లో వేస్తే ఇంక ఆసమస్యే తల ఎత్తదుగా?"

అయినా అది అప్రస్తుతం, మన ఈ భరత ఖండంలోని ఉత్తర దిశలో ఒక భాగాన్ని "అజాతశత్రువు" అనే ఓ మహారాజు పాలించేవాడు.

"దరమరాజుకేవైనా దగ్గర బందువా ఈన?" రాందాసు.

"అబ్బే! వాళ్ళిద్దరిలోలాటి సంబంధం లేదు. సుందరి మైన రాజమందిరాలతో, విశాలమైన వీధులతో, ఎంతో వైభవంగా అందంగా వుండేది వాళ్ళ రాజధాని. ఈ అజాతశత్రువు అనే రాజు మధ్యవర్తికే 'దేవదత్తుడి' వీత ప్రోత్సహింపబడి, తండ్రి బింబిసారుడ్ని హతమార్చి ఆ తర్వాత సింహాసనానికి వచ్చాడని చెప్పడం సాంప్రదాయ పరిత్రమనకు చెబుతోంది."

రాందాసు మధ్యలో అడువస్తూ "రాజ్యం కోసం వెల మందిని అతమార్చి లచ్చలాది నాన్ని జైల్లో తోసేసి నిర్ణాకోచటం నయమా? ఒకడో, అరో, అది అన్నగానీ, అయ్యగానీ ఎప్పుడైతే తనేం సంపై వెళ్ళేయటం నయమంటరా?"

"నేచెప్పేది సంపూర్ణంగా వింటూవాలేదా? అట్లా హతమార్చిన వాడు ఆతరువాత పశ్చాత్తపై బుద్ధ దేవుని నన్నిధిలో తన సుఖవైభవాల కోసం తండ్రిని హతమార్చాననే, దోషాన్ని అంగీకరించాడని

తెలుస్తుంది.”

“అంటే గోవుని నింపన నాయన నాయుంకానికి గుల్లకి పోయిచ్చినట్టు”

“అయితే జ్ఞాన సాంప్రదాయానుసారంగా ఈ అజాతశత్రువు పెత్తన పోతటమ కాడనీ - తండ్రి నింపిసారుడిని

చెరిసాలలో బంధించునాగనీ కోప్పడై గట్టువంటి అజాత శత్రువే తన రాజ్య పాలనకు ని ప్రకటించాడనీ వుంది. చెరిసాలలో బంపిసారుడి రెండవ భార్య చెల్లెలు నా దేవి భక్తితో భర్తనే నేవిస్తోంది. కొడుకు పశ్చాత్తప్పుడై తండ్రిని చెరిసుండి పిడిపించ

డానికి వస్తోండగా బిలిసారుకు తనను కొడుకు హతమార్చడానికి వస్తున్నాడని తలపోసి సిద్ధంగా వుంచుకున్న విషముటి కను మింగి చనిపోయాడని తెలుస్తోంది”

“ఈడు మాటికి జైల్లోనూకి, సావనూకి పచ్చాత్తాపం పెకటించటం; మన పోలీస్లోచేత పెజిల్ని పావనూకి మనోళ్ళు సానుబూతి పెకటించి నట్టుగా వుంది,” రాందాసు - ఆపూరు పంచాయతీ బోర్డు మెంబరు. కామెంట్ చెయ్యకుండా కుదురుగా కూర్చోని వినడం అతని వల్లగానివని.

“ఇదిలావుండగా అజాతశత్రువు రాజ్యానికి సమీప రాజ్యం లిచ్చవీరాజ్యం”

“ఈళ్ళనేనాసామీ లుచ్చాలూ అనేది.”

“కాదులే వినవయ్యా! గంగా తీరం లోని రేవు ప్రాంతంలో ఈ లిచ్చవులకు, అజాత శత్రువుకూ సమధికారంవుంది. ఒక పర్వత భాగంలో రక్కాల్లగని జైట పడింది. దానిలో సమభాగం ఇవ్వకుండా లిచ్చవులే పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఈ కారణంగా వారిరువురు మధ్య యుద్ధం సంభవిస్తుంది. అయితే లిచ్చవులు చాలా ఒలవంతులు, ఐకమత్యం కలిగినవారు, వార్షివిదిర్చి నిలవడం అంత శత్రువు లాంటి రాజువల్ల అయ్యేపనిగాదు, అప్పుడు అజాత శత్రువు తన మంత్రియైన ‘వత్సకారుడ్ని’ పిలిపించి తనకు విజయం లభిస్తుందో లేదో తెలుసుకురిమ్మని బుద్ధ భగవానుని వద్దకు పంపుతాడు.”

“అయితే బుద్ధుడవ్వట్టే జోతిశ్శాం కూడ జెప్పేవోడన్న మాట.” రాందాసు.

“జ్యోతిష్యం చెప్పలే, మార్గం చెప్పాడు. ఏం చెప్పాడో తెల్సా”

“పవుంది. శాంతిమంతకుగదా. యుద్ధం ముంసయ్యండపే! అనుకుంటాడు.” రాందాసు.

“అలా చెబితే మనం మళ్ళా ఈ రిధి చెప్పకోవటం దేనికి రాందాసూ. బుద్ధుడు మద్దికుటిలతని మనకు చరిత్రకారులు సూచన ప్రాయంగా తెలుపబట్టి మనం

ఈ కథలోకి వెళ్ళాలిన్న అగత్యం ఏర్పడింది అవునా? బుద్ధ భగవానుడు అజాత శత్రువు మంత్రియైన వత్సకారుడికి ఏం బోధించాడయ్యా అంటే “ఐకమత్యన్ని, ఐక్య ర్యాన్ని సాధించి, కఠిన శాసనాలు చేయకుండా పాలిస్తూ, పూర్వ సాంప్రదాయాలను అనుసరిస్తూ, మహాత్ములను, స్త్రీలను గౌరవిస్తోన్న ఒలవంతమైన దేశాన్ని అజాత శత్రువు లాంటి రాజు జయించలేడు. లిచ్చిలను దానంతోనో, భేదంతోనో తప్ప జయించరాదని”

“ఇది మన శవగారపు శాంతయ్య ‘ప్రెయివేట్’ చేసినట్టుంది.”

“సర్వసంగ పరిత్యాగి. అయిన బుద్ధుని సలహా మేరకు ఈ భేద తంత్రాన్ని వుపయోగించి తన మంత్రియైన వత్సకారుడ్ని నిండు సభలో గుండు జేయించి, అవమానించి, లిచ్చవుల్ని ఒలపరిచాడనే నేరం మోపి దేశ బహిష్కారం గావిస్తాడు. వత్సకారుడు కూడా లిచ్చవుల్ని కావాలనే ఒలపరుస్తాడు.”

“అంటే మన రాములోరు సీత ముక్తర్ని ఎల్లూకినట్టు”

“అది అలానాటకం కాదు రాందాసూ”

“నాకు తెలుసులే సావీ దానికత.”

“నీవు చెప్పినా వినిపించుకోవు. సరే. ఈ లిచ్చవులు వత్సకారుడికి ఆశ్రయం ఇచ్చి, విశ్వాసంతో దగ్గరికు తీస్తారు.”

“పక్కలో పావుని పంచేసుకున్నామని తెలిక.”

“వినుమరి. అక్కడ ఈ వత్సకారుడు మంచిపేరూ, పలుకుబడి, ప్రతిష్ఠ సంపాదించటమే గాకుండా, గొప్ప మంత్రిత్వాన్ని కూడా సంపాదిస్తాడు.

“వార్షి .. మంత్రిని సమ్మత్యకోమని ఆల్లకి ఎవరు సెప్పిండ్ర సాబి?”

“నాయకులంటే ఈనాడు కాదు రాము దాసూ.”

నాయకులన్నాక ఎప్పుడై నా ఎప్పుడై నా ఒకటే. ఆళ్ళ నెక్కిచ్చివోళ్ళని తొక్కేయ

టవే దాని మొదటి లచ్చనం."

"ఇక అవత్యకారుడు విజృంభించి వాళ్ళ ఐదుమత్యాన్ని భగ్నం చేసి, వాళ్ళలో అంతః కలహాలు రేపి, ఆదేశంలో అరాచకం సృష్టించాడు. ఈనమయంలో అజాతశత్రువు వైద్యం లిచ్చవులవై దండెత్తి విజయం సాధిస్తుంది."

"అంటే ముందే వూసులాడుకుని కరవ్వ నోళ్ళకు లంచాలు తినేవోళ్ళని వట్టితారు సూతు అట్టగన్నమాట."

"అంతేమరీ"

"ఇదేం కతసావీ? బుద్ధుడు దాకా పోయాం. పోలాటం సమితి పెసిడెంటు సెంచురావుకు తెల్లునా? ఆడికత ఇంత కంటి బవుసాగ్గా వుంటది. సెప్పేదా?" అడిగాడు రాందాసు.

అందరితో నాటూ ఆయనా 'సరే' అనక వచ్చలేదు.

"అయితే సెవుతున్నా—సెంచురావుకు అంటే దొరదుడికి మల్లెనో, రావుతోరికి మల్లెనో మారాబకు మల్లె పుట్టలే. సెంచు రావుడి అయ్య సమితి పెసిడెంటూ కాదూ, నాకుమల్లె పంచాయితీ బోర్డు సెంచు గూడకాదు. ఆడు గుర్ర బగ్గి తోలేబోర్డు వును ఆడూ ఆడి బండి ఒకేసారి పోయి నయి. అసలు 'పొల్లారం' అంటే తెల్లునా?" అందరికేసి చూశాడు. ఎవరూ సమాధానం చెప్పలే.

"అదేనయ్యా! పొలంలే నోడికి పొల్లారం అల్లెనోడికి అద్దం' అంటారు సూతు. ఆపూరు."

"అసామెత ఎలా వచ్చింది రాందాసు?"

నవుళ్ళూ అడిగాడు చక్రవర్తి,

"పవుంది సావీ! పండినచ్చే పొలంలేదు దున్నినచ్చే ఎద్దులు లేవు కావాలన్నోడికి కావాలన్నంత పొలం ఆపూరికి రైలులే నను శాస్త్రం. ఈ సెంచు రావుకు అయ్యసచ్చినాక పిల్లా మేకను అదిరిచ్చుకు తినేవోడు. పెద్దయినాక పెద్దోల్లనీ, పెద్ద పుల్లాటోల్లని తెదిరించుక తినేవోడు. వూరు

వూరంతా యీడంటే అడిల్లుచ్చేవోళ్ళు, ఈడుబాగా ఎదికినాక ఆ పూరికి ఓ బయం మాత్రం తగ్గింది, అదేవంటే ఈకున్నంత కాలం ఆపూరికి కన్నం దొంగలు రావటం మానేసినారు. ఇళ్ళల్లో సొమ్ము పోట పోయింది గాని ఇళ్ళకు కన్నాలు మాత్రం వట్టంలే. ఈడిమీద ఎవురై నా రిపోట్రు ఇద్దామంటే - మొన్న నువు సెప్పినావు సూతు పొటానియం సైనేట్రు-దాని రుసి తెల్లుకునే యవ్వారంలాగుంటది."

"ఓపాలి పట్టాబిరావయ్యని పీడరీ సేత్తా వుంటాడు పట్నంలో-ఆయన ఈడేవుంటా రోజూ పట్నంపోయి అన్ని కోరట్లలో వాదించే గెల్సొత్తావుంటాడు. ఆయింటి కెల్లిండు ఈ సెంచురావుకు దొంగతనానికీ. ఆయనెట్టాంటి పీడరంటే జడ్జి కల్లెదురుగా వున్న జెంచి గుమాతాన్ని గునవంతో పొడిసి గుటుక్కు మనిపించినా, గుక్కు తిరక్కనచ్చాడుగాని ఇది అత్యగాదని అర్పి మరీ గెలిపిత్తాడు. ఇక ఆయన సంపాయిజ్యం చెప్పే బస్తే, బాద్యకు బంగారపు తోడుగయితే దొరబంతరాలకీ ఎండిపూత. ఇల్లు యినువుతో కట్టితే - యినప్పెట్టి ఇందురుడి వొర్తాయిదం... ఇల్లు ఇల్లాంతా యిమానం రేకుతో పరిసిండంటే నమ్ము"

"అంతటి బాగ్యవంతుడింటికెల్లిండు ఈ సెంచురావుకు. ఆయనకి పిల్లాపేసూలేరు. అడకూతుక్కొతే వుంది. పీడరేమో పట్నం మెల్లిండు. తలుపు తట్టినాడు మన్రావుకు, అయాడకూతురేమో తలుపు తెరిసి ఈడ్చి జూసి బూకంపం వొచ్చినంత కేకేసింది. ఆ ఇంద్ర బవనానికీ కేకలు ఇనవడే అంత దగ్గిలో ఇల్లులేవు. ఆమెకాల్లు, సేతులూ. మూతికి గుడ్డకట్టి దొరికినంత వూడ్చిండు. ఇంటాయ పోచ్చేంతమటుకు దొంగతనం జరిగి నట్టుగూడం వోరికి తెలవదు. ఆయనొచ్చి నాక ఆఇల్లు అద్దెకి పారేశిండు. అయదరా బాదు బోయి, అడగూకోని ఈడి ఆట రట్టేస్తుండు. సెంచురావుడికి శివుశెప్పారు. మూడు సంప్రాలకి ఆడ్చి వొదిలిపెట్టారు.

పీడరి పట్టాబి రామయ్య నీళ్ళాదుకోవాలనే పూరంతా అనుకుంది. చోటిసోల్లు ఎప్పుడైతే యీడ్ని పట్టుకున్నారో పాత నేరాల క్షాడా సాచ్చికాలిచ్చినారున్నారు పూళ్ళో. ఆ నాయాల్లంత కూడ నవగ్రల కూటమికి బయపడి కొండలెక్కినారు నూడు అట్టా అదిరి నచ్చారనకో." మంచినీళ్ళకోసం సైగ నేశాడు రామదాసు. పడకుక్కరిలో కూర్చున్న గోపాల చక్రవర్తి మరచెంబు గ్లాసు అతనివైపుకు పంపాడు. రెండు గ్లాసుల నీళ్ళు గడగడం కాని మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

"నాగుణావులాటి సెంగ, రావుడు నత్త గుల్లకు మల్లే వచ్చిండు. ఆడెంత మంచోడయి వచ్చిండంటే ఈస్వరుడి కోసరవని యిస్వ పెయత్తం జేసిన యాల్లి రావకు డంత మంచోడయి వచ్చిండంటే నమ్ము. కానీ పూల్లో ఎవురూ నమ్మలే ఈడ్ని. పూల్లో లాక్కువటానికి రిచ్చాగూడా అద్దె కియ్యలే ఈడికి. కూలిపనికి రానియ్యలే, ముతావోల్లు కలవనియలే. ఆకు ఆడి జీవితంలో కూటికి మాడిన రోజులేమైనా వుంటే అయ్యే."

"మందే నెంబరేదో తెగ సెపుతుండాడు?" అవూరి మాజీ పెళిడెంటు ప్రవేశిస్తూ అడిగాడు.

"మీ పెళిడెంటు సంగతేలే!" అన్నాడు రాందాసు.

"ఆ! నెంబర్లు సరిగా పడితై పెళిడెంటూ సరిగా పడుతారు." అన్నాడు మాజీ.

"నెంబర్లు నివ్వలాటోల్లయినా తాళాలు పుప్పునిరులాటోల్లకిచ్చినే, తాగను బనికి రావు, తలకు బోసుకోనూ బనికిరావు."

"సరేవా. కానీ నీ కత" మాజీ కూర్చుంటూ అన్నాడు.

"సరే ఆపాట, ఆకు పూర్లో సావుకోర్లం దరి కాడికి తిరిగిండు. మాఅయ్యకు మల్లే నేనూ గుర్రబిగ్గి తోలుకుంటాను. తలావో సెయ్యి ఎయ్యమని, బండి కొనిపెట్టమని అడిగిండు. సావుకార్లకి గుండెలు పగలినయి.

అసలే అవూరు వొచ్చేయి అద్దరేతిబిళ్ళు. ఆటికిదొంగలబిళ్ళు అని పేరు వుండనే వుంది. ఈడు రైలుకాడుంచి పూల్లోకి మడుసుల్ని జేరేత్తాడా కవాల కుప్పలు పోగేత్తాడా అని అనుమానం వొచ్చింది. అందులో కొంత దిటవున్న సావుకోరు "ఒరే రావుదూ! నువుగుర్రబిగ్గి తోలుటం ఏందిరా. రేపురా. ఇంకేదయినా నూర్దాం." అన్నాడు. ఆడ్నించి మొదలెంది సావీ ఆడికత నువు నమ్మవుగానీ - సావంకుడు రా రా జై, మారాజై, సెంచురావుడు తెక్కవర్తయిండు."

"ఎట్లగంటావా? ఎలస్వల్లోవున్నయి. అంసెట్టు అని అరిదం. పట్టంసె ఆపూల్లో పటో తెలుసా?" అడిగాడు రాందాసు, ఎవర్నించి సమాధానం లేకపోయేసరికి మళ్ళీ అతనే చెప్పకోసాగాడు.

"కాగితం. గూపాయిసోట్లన్నా డాయి తాలే అనుకో. అయితే ఈకాగితాలు జీసేను కుని ఆ కాగితాలు ఇచ్చేడం. అయి పెను త్వం గుర్తితే - ఇయి పెను గుర్తతారు. ఎగసాప్పర్టీ వోల్లని కొంతమందిని ఎర్రమల అడవులకు తోలినారు,

"ఎందుకు?" బొర్రయ్య ప్రశ్నించాడు.

"ఆరి పిచ్చినన్నానీ! జెమ్మగేవుడి కూకూగా టటుంటే-అడలేసేదీ - ఎవురికి తెలవదు. ఆకరికి ఆడికూకూడ-ఎంసేతంసే తాగేసి, గుర్తేతారుగాబట్టి. అందుకని ఈకు మనోడు గాదనుకుంటే రావూవారి కోట లోవో రావశెంద్రాపురం కాలవలోసో తోసేతారు. ఎట్టా సేరదీసేరోగాని పాట్టి వోళ్ళు ఈడ్ని, ఈ సెంచురావుడ్ని సేరదీసి ఓ వాడ్రు పై నామిసేసను ఎయింసినారు. ఇక జూసుకో నాసావరంగా! ఈడిపీద నామిసేసను ఎయ్యటానికిబంకినారు. ఎవరూ ముందుకు రాలే. పంచాయతీ నెంబరు గావాలో - పాణాలే గావాలో ఎయ్య కోమన్నారు. ఎగసాప్పర్టీ వోళ్ళు పాణాల మీదే మోజుపడినారు. ఈడు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయిండు. సిట్టినవరకు సెంచురావుడి

ఓటే మెజుట్రీ తీర్మానం ఓటు అయ్యేకలికి ఆచు వెళిడెంటుగిరిమీద మోజుపడిండు."

"అయివే చెంచురావుకు ఏకగ్రీవంగా ప్రెడెంటు అయినానా?" చక్రవర్తి అడిగాడు,

"ఇనవేం. ఎనకటికో పంచాయితీలో ఆడదాన్ని నిలేసి ఆడితోనన్నావుండు, ఆడి అన్నతోనన్నావుండు, అంతగాని అల్లరి సిల్లరి తిరుగులు పనికిరావని పీర్పు చెప్పారు పెద్దమచునులు. ఆదూ ఒడ్డు, అడి అన్నావొద్దు. మరిదితో మరిచాసిన్ని రోజులుంటానందంట. అట్టవే రెండుపార్టీలోల్లు కొట్టుకుని ఎనిమిది తలలు తెగినాక, ఎన్నజైమంది జైల్లకు పొయినాక నేనేదేవీలేక ఈడికి వెళిడెంటు పదవి కట్టు జెట్టిండ్లు; ఇగన రంగం సమితి ఎలచ్చన్లకు జేరింది. ముతాలన్నాక ఆదారెండు పుంజాలిగఱా. ఈ పు ఏ ముతాకూగాకుండ సమితి సింపాసనం ఎక్కాలని, ముతా ఏదైనా పట్టే అండగావాల. ఈ పు లోపాయికారి. ఈ ముతాతో మాట్టాడిండు. మీద పెప్పులే ఏయించుకున్నాడో, కేకిరేప్పే వుమ్ములే ఎయిచ్చుకున్నాడో, గుండు, గాడి దూరే గింపు తప్ప సకల అగమానాలూ పొయినా జేయించుకుని అవతల పార్టీ వోళ్ళలో గూరి సకల సమ్మనాలూ జేయించుకుని ఈముతాలో కాసిని వోట్లు, ఆముతాలో కాసిని వోట్లూ జేర్చుకుని చిట్టినవరకు పొల్లారం సమితికి సెక్కర వర్తయి గూకున్నాడు."

"ఇయన్ని ఎట్టా ఒడించాడత్యా?" రాఘవులు,

"ఏంది రాగవులూ ఎదురుంగా మాజీని పట్టుకుని మమ్ములైగుతుకవు. అడించీ కానీ. ఆచు ఏలిండు. ఒక్కో ఆపీనర్ని పిల్వే వోచు. ఈ రోచు ఎవురోసిండు? ఆడికి తెలవగపోతే మా మేసితీరి కాడకొచ్చిగూకుని అన్ని తెల్చుకుని ఏయించాల. ఇట్లా తెల్వితెలియని ఎవ్వరాలు జేసిఅల్ల పాణం

తీసి చివరికి వెళిడెంటు పాణాలికి ఆపీనర్ల బతుకులకి బమ్మ రాచ్చున్నడెపోయాడు.

"వూలేమొగాని ఆడి ఏనం మాత్రం ఇత్రంగా మారిపోయింది. నీరు కాచి గుడ్డలు, కీర్లుపెప్పులు, మెళ్ళొకంపె అట్టులుగుర్లు ఇట్టులుగురు ఈతెలు, కత్తులు, గండ్రగొడ్డళ్ళతో గాడ్రులకు మల్లె నడుత్తోంటే కారు సెడిపోయి నడుచుకంటూ పోతున్న గవర్నరుగోరికి మల్లె పుండెవోచు ఈడిబిజాత్సానికి తట్టుకోలేక ఓపాలి అందరూ కల్పి అవిస్సాన తీర్మానం పెడదమకున్నారు, అందరూ మీటింగాని కొచ్చి కూకున్నారు. ఈ యవ్వారం అంతా ఈడికి ముందే తెల్పు. మీటింగులో సుల్సాని సెంచురావుకు ఒకటి జెప్పిండు. "ఇదుగో, నాకీ ముసుగులో ఎవ్వారం తెలీదు. నన్ను ఎవురోడించే సెయ్యాలని సూస్తన్నారంట. నేను వెళిడెంటుగా వుంటం ఇట్టం లేని వోల్లెవరో మరియాదగా నేతులెత్తండి నరికవతలమాకుతాను." అన్నాడు. అంతే. ఆడి మీద అవిశ్వాసం అప్పీడు మల్లా కనబడలే. ఇగనానాట్టించి ఆడంటే అవిశ్వాసమూ లేదు; అయిట్టత అంతకన్నాలేదు."

"అది నవే. ఈసారి ఎలక్కన్ను ఎలా వుంటాయో నీ అంచనా చెప్పి రాయానూ?" గోపాలచక్రవర్తి.

"ఏంది గామీ. నువూ అట్టాగడుగుతావు. బిడ్డ పుట్టిండు అంటే మొక్కట్లు మొగుడియూ, మిండగాడియూ తెలవొచ్చు. అసలు బిడ్డకు బీజమే పడకపోతే ఎట్టా తెలవటం?" అన్నాడు రాయాను సప్రవోత. "అయినా మా జిల్లాలో ఎలచ్చన్లనుకున్న రెండుసార్లూ ఎజార్సన్ల యనాయి" మళ్ళి అన్నాడు.

ఆ రోజుకు సభ చాలించి అందరూ లేచారు ఒక్క చక్రవర్తి తప్ప. అతను లేవకపోవడాని క్కూరిణం అది అతనిల్లు కావటం.